

Ελληνες planespotters

Οχι μόνο δεν νιώθουν το «φόβο των πτήσεων» αλλά αφήνουν στη μέση γλέντια, παίρνουν άδεια από τη δουλειά τους και ταξιδεύουν χιλιόμετρα για να επιδοθούν στο αγαπημένο τους χόμπι. Είναι και οργανωμένοι σε σύλλογο!

«Ελα, μωρό μου, προσγειώσου!»

Της **Δήμητρας Καρατώλου**
Φωτογραφίες: **Διαμαντής Μαντής**

Η αγάπη για το αεροπλάνο είναι καθαρό DNA για τους περισσότερους από εμάς! Να φανταστείς, ζωγράφιζα αεροπλάνα πριν καν δω στην πραγματικότητα, πριν καν πετάξω. Έχω κρατήσει μια ζωγραφιά αεροπλάνου που είχα κάνει στο νηπιαγωγείο και την έχω καδράρει», μου εξηγεί με ενθουσιασμό ο Απόστολος Χατζηδήμου, ενεργό μέλος του Συλλόγου Φίλων Αεροπορίας «Απογειώση», του μοναδικού επίσημου συλλόγου φίλων αεροπορίας στην Ελλάδα. Συντροφιά με περίπου 40 planespotters έχουμε... κατασκηνώσει στους αγρούς δίπλα στο διάδρομο 03L του «Ελευθέριος Βενιζέλος».

Μια δυνατή φωνή διακόπτει τη συνέντευξη: «Παιδιά, ετοιμαστείτε! Ερχεται ένα Airbus A 332 Livingstone από Μιλάνο!» Ο Βασίλης Λιούμπας από την Κέρκυρα έχει έρθει μόνο και μόνο για χάρη του planespotting και εκτελεί με ζήλο καθήκοντα ανιχνευτή, «σκάουτερ». Ακούραστος και εξοπλισμένος με το βιβλίο με τα αναλυτικά στοιχεία νηολογίων και τα κιάλια, εντοπίζει από

μακριά τον τύπο του αεροσκάφους που πλησιάζει και ειδοποιεί έγκαιρα τους υπόλοιπους ώστε να «οπλίσουν» τις φωτογραφικές τους μηχανές. Η κινητοποίηση είναι άμεση. «Αναμείνατε στο ακουστικό σας. Το αεροσκάφος καταφτάνει σε λίγα λεπτά!» Όλοι είναι σε ετοιμότητα και επικρατεί σιωπή. Σε λίγο το εντυπωσιακό αεροσκάφος με την πορτοκαλιά μύτη κάνει την εμφάνισή του και ολοκληρώνει την προσγείωση, συνοδεύει απανωτών κλικ από φωτογραφικές μηχανές και σχολίων... ανεβασμένης αδρεναλίνης: «Ελα, μωρό μου!», «Αυτό θα πει hardcore φωτοτό!», «Απίστευτη δράση σήμερα!». Αντίθετα με τους άκρως εκδηλωτικούς Ελληνες planespotters, οι πέντε φανατικοί του χόμπι που -κατόπιν συνεννόησης μέσω Ιντερνετ- έχουν καταφτάσει από Γερμανία και Αυστρία παρακολουθούν πιο στωικά την προσγείωση. Το όλο σκηνικό, με τις καλοκαιρινές καρέκλες, τα σακίδια, τα σπιτικά φαγητά και τις προμήθειες για την ημέρα που προβλέπεται μακρά, πάνω απ' όλα όμως η αυθόρμητη χαρά των planespotters, θυμίζει κάτι από σχολική εκδρομή...

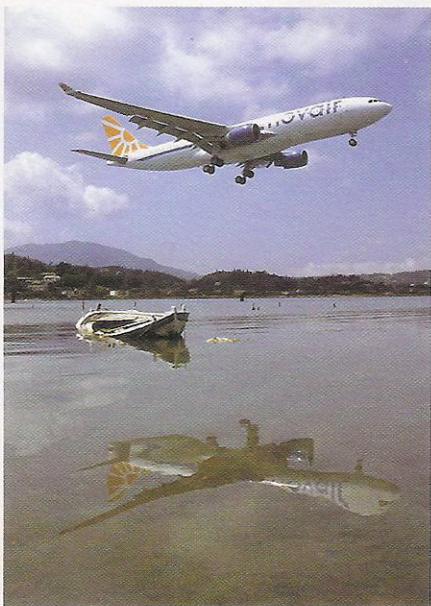

«Βλέπεις μια κουκκίδα στο βάθος και αναρωτιέσαι

Εντυπωσιακή φωτογραφία του Π. Ζερβού από την έκθεση «Οι Έλληνες φωτογραφίζουν τα αεροπλάνα με πάθος» στο «Ελ. Βενιζέλος».

Σύνθετο από τις λέξεις αεροπλάνο (plane) και εντοπίζω (spot), το ασυνήθιστο αυτό διεθνές χόμπι αφήνει περιθώρια για ποικίλες δραστηριότητες. «Κάποιοι βλέπουν, κάποιοι φωτογραφίζουν, κάποιοι καταγράφουν τα νηολόγια που είναι μοναδικά για κάθε αεροπλάνο, κάτι σαν τον αριθμό κυκλοφορίας, δηλαδή. Μερικοί προτιμούν πολιτικά αεροσκάφη, κάποιοι άλλοι στρατιωτικά. Σε πολλές χώρες του εξωτερικού, αντίθετα με την Ελλάδα, δεν είναι παράνομο το planespotting στα στρατιωτικά αεροδρόμια», διευκρινίζει ο Κώστας Πάντιος, μηχανικός αεροσκαφών που συνδυάζει επάγγελμα και χόμπι.

Αεροδρόμια-πρότυπα θεωρούν αυτό της Ζυρίχης, όπου υπάρχει «κατάστρωμα παρατήρησης», καθώς και του Άμστερνταμ, όπου παρέχεται χάρτης με σημεία planespotting και επιτρέπεται να πλησιάσεις μέχρι 50 μ. από το σημείο απογείωσης. Πάντως, εκτός αεροδρομίου, planespotting γίνεται και περπατώντας ή οδηγώντας. «Εννιά στις δέκα φορές μού κορνάρουν γιατί το φανάρι έχει γίνει πράσινο κι εγώ έχω ξεχαστεί να κοιτάζω στον ουρανό», λέει γελώντας η Ελένη Χουσιάδα, μία από τις λιγοστές γυναίκες-κυνηγούς αεροσκαφών.

25.000 φωτογραφίες

Στην πλειοψηφία τους οι planespotters είναι μελετηροί και λεπτομερείς στην παρατήρηση. Με αυτοπεποίθηση δηλώνουν πεπεισμένοι να απαντήσουν κάθε ερώτηση σχετική με την ιστορική εξέλιξη των αεροπορικών στόλου όλων των αεροπορικών εταιρειών, ενώ τονίζουν πως μπορούν ακουστικά να αναγνωρίσουν τον τύπο του αεροπλάνου ακόμα κι όταν πετούν στα 35.000 πόδια ή από τον τρόπο που βγαίνουν τα καυσαέρια ή από το σχήμα του όπως φαίνεται από τη Γη. Ταξιδιώτες με πολύ συγκεκριμένο στόχο, συνηθίζουν να βρίσκουν έξυπνους και φθηνούς τρόπους ώστε να φτάνουν σε κάθε γωνιά της Γης. Αγαπημένη τους θέση: μα φυσικά το προνομιούχο πιλοτήριο! «Το πιο μακρινό ταξίδι μου με σκοπό το planespotting ήταν στην Ιαπωνία. Τώρα κυνηγάω να φωτογραφίσω Ντακότες να πετούν στην Αφρική!», αναφέρει ο Απόστολος Χατζηδήμου.

Είκοσι έξι φορές το γύρο της Γης, σύμφωνα με το μετρητή αεροπορικών μιλίων της ιστοσελίδας www.flightmemory.com, έχει κάνει ο Σάββας Γαρόζης, planespotter από το 1985. «Έχω πάει πέντε φορές στο

Μαϊάμι, μα την πόλη δεν την έχω δει. Το αεροδρόμιο ήταν το σημείο που με ενδιέφερε». Θυμάται πως παλιότερα, όταν πήγαινε στο Ελληνικό και φωτογράφιζε μόνος αεροσκάφη, οι περαστικοί τον αντιμετώπιζαν σαν κάτι εξωγήινο. «Τώρα με το Σύλλογο είμαστε μια παρέα. Μαζευόμαστε, συζητάμε, οργανώνουμε εκδρομές και επισκέψεις, για παράδειγμα στον πύργο ελέγχου του αεροδρομίου», προσθέτει. Στα άμεσα σχέδια του Συλλόγου μάλιστα εντάσσεται και η δημιουργία Juniors' Club. Όπως οι περισσότεροι planespotters, έτσι και ο Σάββας νιώθει σε μεγάλο βαθμό συλλέκτης... στοιχείων, φωτογραφιών, αναμνήσεων. «Στο σπίτι μου έχω κάπου 25.000 φωτογραφίες. Δεν μπορώ να ξεχωρίσω κάποια ως αγαπημένη μου, γιατί καθεμία έχει την ιστορία της, την τρέλα της, την κούρασή της, τον πόνο της. Ως συνταξιούχος στο μέλλον θα τις κοιτάζω και θα αναπολώ.»

Τελικά, τι είναι αυτό που κάνει τους planespotters να ζητούν έκτακτη άδεια από τον εργοδότη τους, να αφήνουν στη μέση γιορτές και γλέντια, να παθαίνουν εγκαύματα από την πολύωρη παραμονή στον ήλιο, να τρέχουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα προς το αεροδρόμιο, όταν λαμβάνουν πληροφόρηση για συγκεκριμένη άφιξη, να σκαρφαλώνουν σε πελώριες διαφημιστικές πινακίδες για μία και μόνο φωτογραφία, να οδηγούνται ακόμα και στην αστυνομία για εξακρίβωση στοιχείων; «Ο καθένας βρίσκει το δικό του νόημα σε αυτό το χόμπι. Δημιουργεί ηρεμία, αλλά κι ένταση και σε ταξιδεύει ποικιλοτρόπως. Έχει κι ένα μυστήριο... Βλέπεις μια κουκκίδα κάπου στο βάθος και αναρωτιέσαι σε τι θα εξελιχθεί», μοιράζεται τα συναισθήματά του μαζί μας ο Ηλίας Διακουμάκος. Για πολλούς δρα και ως αγχολυτικό: «Μας καθαρίζει το μυαλό, μας βγάζει από την καθημερινότητα και φεύγουμε με ένα χαμόγελο τεράστιο! Εγώ προσωπικά μπορεί να πεταχτώ το πρωί μέχρι το αεροδρόμιο και να αντλήσω δύναμη για την υπόλοιπη μέρα», επισφραμίζει ο προεδρος του Συλλόγου Απογείωση, Παναγιώτης Πιέτρης. Αραγε, μήπως το planespotting έχει και μια ευρύτερη διάσταση; Ο Απόστολος Χατζηδήμου απαντάει με βεβαιότητα καταφατικά: «Ναι, είναι και φιλοσοφία ζωής. Νιώθεις ότι υπάρχει και το πάνω, η άλλη πλευρά των πραγμάτων, η θετική όψη. Εμείς προτείνουμε ο κόσμος να στρέψει το βλέμμα στον ουρανό. Και τότε θα ανακαλύψει πολλά υπέροχα πράγματα που συμβαίνουν εκεί...» ■

Info

Μέχρι τις 28/9 στο «Ελευθέριος Βενιζέλος» μπορείτε να επισκεφθείτε την έκθεση φωτογραφίας των planespotters με τίτλο «Οι Έλληνες φωτογραφίζουν τα αεροπλάνα με πάθος». Η έκθεση φωτογραφίας που γίνεται είναι αφιερωμένη στον μικρό Χάρη, ο οποίος το 2005 αντί να γράψει αφιέρωση στο βιβλίο επισκεπτών ανάλογης έκθεσης, ζωγράφισε αυθόρμητα ένα αεροπλάνο.

Οι γεωγραφικές προτιμήσεις των planespotters

- Εντός Αττικής: Πάρνηθα, Περιστέρι, Βάρκιζα, Μεσόγεια, Πεντέλη, οποιοσδήποτε λόφος, ακόμα και η Ομόνοια τα απογεύματα.
  - Το αεροδρόμιο της Σκιάθου (κυρίως Παρασκευή, highlight η βραδινή προσγείωση στο διάδρομο 02, όταν το αεροσκάφος περνάει στα 2-5 μέτρα από πάνω σου).
  - Τα αεροδρόμια της Κέρκυρας και της Ρόδου.
- Για να απογειωθείτε... διαδικτυακάς:**
www.air-born.gr, www.airliners.gr,
www.airpics.gr

σε τι θα εξελιχθεί»

Επάνω, φωτογραφία του Απόστολου Χατζηδήμου από την έκθεση στο «Ελ. Βενιζέλος». Κάτω, η ενημέρωση για τις επόμενες αφίξεις και ο εξοπλισμός του καλού planespotter: εκτός από κιάλια και δυνατές φωτογραφικές μηχανές, απαιτούνται σνακ, αναψυκτικά και καπελάκια!

